

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Andrzej Turliniński</i>
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Agnieszka Godlewska - Kur

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. z o.o. w W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 listopada 2012 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od (...) *Sp. z o.o. w W.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Andrzej Turliniński

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2012 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy – (...) *Sp. z o.o. w W.* (powódka) orzekł, że (...) *Sp. z o.o. w W.* naruszyła art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w ten sposób, iż nie złożyła w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego za pierwszy kwartał 2012 r. – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji Prezes URE za działania opisane w pkt 1 wymierzył (...) *Sp. z o.o. w W.* karę pieniężną w wysokości 5.000 zł.

Od wyżej wymienionej decyzji powódka złożyła odwołanie.

Przedmiotowej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7, 77, 11, 107 § 3 k.p.a. poprzez niewyjaśnianie wszystkich okoliczności sprawy mających wpływ na wydane rozstrzygnięcie, przede wszystkim nieuzasadnione zaniechanie ustaleń dotyczących faktycznego – rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania

estrów i przyjęcia tej okoliczności za udowodnioną, co miało istotny wpływ na wynik sprawy i doprowadziło do wymierzenia kary;

2. naruszenie prawa materialnego tj. art. 2 ust. 1 pkt 20 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, poprzez błędną jego wykładnię polegającą na zastosowaniu pojęcia „wykonywanie” działalności gospodarczej i przyjęciu obowiązku złożenia sprawozdania kwartalnego, co miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, podczas gdy faktycznie działalność ta nie była przez powódkę wykonywana;

3. naruszenie prawa materialnego tj. art. 2 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez błędną jego wykładnię polegającą na zastosowaniu pojęcia „wytwórca” co miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, podczas gdy faktycznie działalność w zakresie wytwarzania estrów była wyrejestrowana;

4. naruszenie prawa materialnego tj. art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że w sytuacji kiedy powódka została wykreślona z rejestru wytwórców, prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego i nie prowadziła czynnej działalności gospodarczej, ma obowiązek składania sprawozdania kwartalnego;

5. naruszenie prawa materialnego tj. art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez jego zastosowanie i nieuzasadnione wymierzenie powódce kary w wysokości 5000 zł w sytuacji gdy w dniu 29 lutego 2012 r. powódka została wykreślona z rejestru wytwórców prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego, zaś deklaracja „o” została przez powódkę złożona.

W związku z powyższym powódka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Nie zgodziła się z zaskarżoną decyzją. Według niej założenia dokonane przez Prezesa URE od początku były błędne, zaś brak ich dokładnej weryfikacji doprowadził do nałożenia kary w wysokości 5000 zł.

Istota sporu, zdaniem powódki, sprowadza się w niniejszej sprawie do oceny, czy była producentem, wytwórcą w rozumieniu ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w I kwartale 2012 r., a tym samym czy miała obowiązek złożenia sprawozdania. Wskazała, że obowiązek składania sprawozdań kwartalnych dotyczy producentów, wytwórców w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i 20 ustawy, którzy czynnie prowadzą działalność gospodarczą w tym zakresie. Wynika to z treści art. 30 ust. 1 tej ustawy, który wskazuje, jakie dane winny znaleźć się w tym sprawozdaniu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, aby przedsiębiorca mógł legalnie produkować, wytwarzać paliwa czy biopaliwa, winien być m.in. wpisany do rejestru wytwórców prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

W przedmiotowej sprawie, zdaniem powódki, nie zaszły wszystkie przesłanki obligujące ją do złożenia sprawozdania kwartalnego. W dniu 14 lutego 2012 r. złożyła wniosek do Prezesa Agencji Rynku Rolnego w przedmiocie wykreślenia z rejestru wytwórców, z uwagi na fakt nie prowadzenia działalności gospodarczej. Prezes w dniu 29 lutego 2012r. dokonał wykreślenia powódki. Pozwany mimo to w dniu 20 lipca 2012r. wszczął postępowanie w sprawie wymierzenia kary za niezłożenie za I kwartał 2012 r. sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ww. ustawy. Zaraz po wszczęciu przez pozwanego postępowania w przedmiocie wymierzenia kary powódka złożyła deklarację „o”. Co prawda została ona złożona z opóźnieniem, ale wynikała z przekonania powódki o braku obowiązku składania sprawozdania w przypadku wykreślenia z rejestru.

Według powódki założenia przyjęte przez pozwanego były nieprawidłowe. Prezes URE przyjął i uznał za udowodnioną okoliczność, iż jest ona producentem oraz wytwórcą w rozumieniu art. 2 ust. 18 i 20 ustawy, mimo że na dzień wszczęcia postępowania w przedmiocie wymierzenia kary, miał wiedzę dotyczącą faktu, iż powódka została wykreślona z rejestru. W związku z tym, Prezes URE w sposób nieprawidłowy zastosował do powódki pojęcia „wykonywanie”, „wytwórca”, przez co naruszył art. 2 ust. 1 pkt 20 oraz art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy. To doprowadziło do zastosowania przez pozwanego art. 30 ust. 1 ustawy przez przyjęcie obowiązku złożenia sprawozdania kwartalnego, a następnie nałożenia kary za jego niezłożenie.

Fakt niezłożenia sprawozdania był następstwem zakończenia działalności i wykreślenia powódki z rejestru wytwórców. W I kwartale 2012 r. nie wykonywała działalności gospodarczej, zaś 29 lutego 2012 r. została wykreślona z rejestru wytwórców. Brak statusu wytwórcy spowodował u niej przekonanie o braku konieczności złożenia sprawozdania. Natomiast w momencie otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w przedmiocie wymierzenia kary deklaracja została złożona.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Według stanu faktycznego aktualnego na dzień 25 stycznia 2012 r. od dnia 06 listopada 2006 r. (...) Sp. z o.o. w W. figurowała w rejestrze wytwórców prowadzonym przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego pod numerem ewidencyjnym (...) jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania estrów – K 24 akt adm.

W dniu 29 lutego 2012 r. została wykreślona z rejestru wytwórców na podstawie decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego z dnia 29 lutego 2012 r. – (...) (na wniosek wytwórcy – K 18 akt adm.).

Powódka, będąc obecną w okresie pierwszego kwartału 2012 r. w rejestrze wytwórców nie złożyła Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za pierwszy kwartał 2012 r., w terminie 45 dni po zakończeniu tego kwartału, tj. do dnia 15 maja 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie jest bezzasadne, a zaskarżona nim decyzja pozwanego okazała się prawidłowa.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199 ze zmianami opublikowanymi w Dz.U. z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz w Dz.U. z 2011 r. Nr 153, poz. 902) powoływanej dalej jako ustawa wytwórcy są zobowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:

a) surowców użytych do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, oraz z produkcji własnej;

b) wytworzonych biokomponentów, ze wskazaniem biokomponentów wytworzonych z surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, oraz z produkcji własnej;

c) biokomponentów wprowadzonych do obrotu, ze wskazaniem ich nabywców, w tym sprzedanych producentom biopaliw ciekłych;

2) kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, z wyszczególnieniem zagregowanych:

a) kosztów zakupu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów;

b) kosztów przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów;

c) kosztów pozostałych,

d) dochodów ze sprzedaży produktów ubocznych.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy pod pojęciem wytwórcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów. Działalność gospodarcza w powyższym zakresie jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców, prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

W świetle przedstawionych przepisów powódka posiadała status wytwórcy do momentu wykreślenia z właściwego rejestru, to jest do 29 lutego 2012 r. Status ten jest związany z wpisem do rejestru i nie jest uzależniony od faktycznego wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu biokomponentów. Powódka nie złożyła wniosku o zawieszenie tej działalności mimo, że możliwość taką dawał jej przepis art. 7 i art. 16 ustawy.

W związku z tym spoczywał na niej obowiązek sprawozdawczy za I kwartał 2012 r. W tym kwartale posiadała bowiem przymiot wytwórcy. Wykreślenie z rejestru w dniu 29 lutego 2012 r. odniosło skutek dopiero odnośnie do II kwartału 2012 r., za który powódka nie miała już obowiązku złożenia sprawozdania. W przypadku, gdy w I kwartale 2012 r. powódka nie wytworzyła komponentów i nie uzyskała z tego tytułu dochodu powinna była złożyć w ustawowym terminie sprawozdanie „zerowe”, gdyż sam brak aktywności gospodarczej nie zwalniał jej z obowiązku przekazania sprawozdania za okres sprawozdawczy.

W świetle powyższych rozważań, skoro w ustawowym terminie nie zostało złożone sprawozdanie, to nie ulega wątpliwości, że wydając zaskarżoną decyzję Prezes URE nie naruszył wymienionych w punktach 2,3 i 4 przepisów ustawy.

Wymierzając karę 5000 zł Prezes nie naruszył też art. 33 ust. 1 pkt 8 powołanej ustawy, ponieważ spełniły się wymienione w tym przepisie przesłanki do jej nałożenia. Kara ta jest obligatoryjna wobec podmiotów, które nie złożyły w terminie Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdania kwartalnego. Istotne jest również, że w świetle treści art. 33 ust. 2 ustawy wysokość kary jest zryczałtowana i wynosi 5000 zł. Wyłącza to możliwość jej miarkowania tak przez Prezesa URE jak i przez Sąd.

Ponieważ na podstawie materiału z postępowania administracyjnego Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów poczynił ustalenia i przeprowadził rozważania identyczne jak Prezes URE w zaskarżonej decyzji, nieuzasadnione okazały się zarzuty odwołania oparte na naruszeniu przepisów art. 7, 11, 77 i 107 § 3 k.p.a. w sposób określony w tym środku zaskarżenia.

W tej sytuacji odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.